

3 Kroner pr. Pund. Her nøjes vi efter dette Lovforslag med at gaa op til 30 Øre pr. Pund, og jeg vil sige, at man vistnok meget godt kunde gaa op til 40 a 50 Øre pr. Pund, uden at man endnu vilde have naaet den Grænse, hvor Forbruget vilde have aftaget i nogen væsentlig Grad.

Men der er en Ting, som jeg beklager ved det foreliggende Forslag, og det er, at man inden for Tobaksskatten har indført en forøget Beskyttelse. Der er en Fabrikation inden for Tobaksfaget, hvor Beskyttelsen særlig er stor, og det er Cigarfabrikationen. Vi havde før 1863, efter hvad der er oplyst af Toldkommissionen, her til Lands ingen indenlandsk Cigarfabrikation, vi vare altsaa her stillede saa heldigt, at hele den Skat, som var lagt paa Cigarer, virkelig indgik i Statskassen. Men siden er den indenlandske Cigarfabrikation vokset ganske overordentligt, saaledes at de Cigarer, der nu indføres fra Udlandet, kun ere Havannacigarer og enkelte Cigarer, som ikke kunne laves herhjemme. Følgen er, at Cigartolden nu kun indbringer Statskassen et meget lille Beløb. Hvor meget det er, som gaar tabt til den indenlandske Beskyttelse paa Cigarer, er der en Udtalelse om, som jeg vil henvise til; den staar i Toldkommissionens Tillæg S. 411, hvor det Udvalg, der er nedsat for Haandværk og Industri, om Beskyttelsen for Cigarfabrikationen udtaler, at den hidtil har indbragt Cigarfabrikanterne 1 Million Kr. om Aaret, og det er denne ene Million Kr., som det — skrive de — gælder om at bevare. Der er jo altsaa et Bevis fra de vedkommende selv om, at der virkelig ydes til denne Gren, Cigarfabrikationen, en Statsunderstøttelse af 1 Million Kr. Naar man nu betænker, at der ikke er stort mere end et Par Tusinde Cigararbejdere, bliver det en Fordel for Arbejderne af 400—500 Kr. for hver Arbejder. Naar man nu betænker, at det Arbejde, her er Tale om, fremstiller en Luksusvare, som faa Dage efter, at den er forarbejdet, gaar op i Røg og er forsvundet med det samme, finder jeg, at Statens Penge her anvendes paa en temmelig daarlig Maade. Naar jeg stiller to Arbejdere ved Siden af hinanden, en Cigarruller paa den ene Side og f. Eks. en Grøftarbejder paa den anden, har det Arbejde, som Grøftarbejderen udfører, blivende Værdi for Fædrelandet, for kommende Slægter, hvorimod det, som den, der arbejder i Luksus, udfører, forsvinder med det samme, og jeg synes derfor, det ser ganske mærkeligt ud, at vi kunne bruge saa stor en Statsunderstøttelse til en en-

kelt Fabrikation, samtidig med at vi forleden Dag vare betænkelige ved at yde vore Landarbejdere en Understøttelse af Statskassen ved en Rentenedsættelse for disse Husmænd. Der var Tale om at give dem 14 Kr. om Aaret, det er jo ingen Ting mod, hvad Staten kommer til at yde f. Eks. en Cigararbejder. For mig staar det saaledes, at det ikke er noget Livsspørgsmaal, om de 4,000 Mennesker, som her i Landet ere sysselsatte med Fabrikationen af Tobak, komme til at gaa over i et andet Erhverv, og at det blev ordnet saaledes, at den fulde Skat, som kommer ind af Tobakken, virkelig ogsaa kom ind i Statskassen. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at dersom det skete, vilde Staten fordoble, ja maaske tredoble den Indtægt, den nu har af Tobakken. Men, mærkeligt nok, uagtet Understøttelsen, Beskyttelsen for Cigartilvirkning er 68 Øre pr. Pund, have de nuværende Forslag forøget Beskyttelsen med 12 Øre pr. Pund. Jeg beklager, at man er gaaet den Vej, og jeg maa have Lov til at nævne en mindre Ting, nemlig Cigaretterne. Hidtil har man kunnet faa hele den Skat, der hviler paa Cigaretterne, ind i Statskassen, fordi Cigaretter ikke laves her til Lands, men indføres fra Udlandet. Saavidt jeg ved, har denne Skat været 70,000—80,000 Kr. Med et Pennestrøg paa Toldloven lader man Cigaretter gaa ind under Cigarer, og dermed har Statskassen tabt de 70,000 Kr. Naar vi her staa over for disse Luksusartikler, saa mener jeg ganske vist, at vi skulle træffe dem, men saa skulle vi træffe dem paa en saadan Maade, at Statskassen virkelig faar de Penge, vi betale i Skat. Jeg har vel læst, at i de mange forskellige Indlæg, som staa i Toldkommissionens Beretning, komme de industridrivende tit med den Bemærkning, at, da dette jo er en Luksusartikel, kan det være berettiget at gøre Beskyttelsen større. For mig staar det omvendt saaledes, at, netop fordi det er Luksusartikler, er der ikke nogen Grund til at beskytte vedkommende Industrigren i nogen høj Grad. Men Staten har Lov til at beskatte disse Luksusartikler for særlig at skaffe Statskassen en større Indtægt. Det, som gælder Tobaksindustrien, gælder ogsaa Silkeindustrien. Ogsaa der foreslaas der en forhøjet Beskyttelse. Jeg vil henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at Beskyttelsen for Silke virkelig er bleven forøget, og jeg frygter for, at vi derigen-nem skulle opamme en kunstig Silkeindustri her i Landet, som vi saa bag efter